

Petr Zelenka píše i režíruje. A umí!

Jihočeské divadlo uvedlo hru **Job Interviews** Petra Zelenky, který roli hlavní hrdinky napsal přímo pro Věru Hlaváčkovou.

Petr Zelenka, jeden z nejlepších současných českých divadelních autorů, režisoval v české premiéře svůj nový text *Job Interviews*. Jeho prostřednictvím se ocitneme v hereckém a mediálním světě.

Ředitelka castingové agentury Věra je úspěšná manažerka, která žije s telefonem na uchu a má pocit, že jí v branži nemůže nic překvapit. Sebejistota, cílevědomost a chladnokrevnost jí pomáhají činit správná rozhodnutí. Podobné vzorce sice, pro Věru nepochopitelně, třeba v rodině moc nefungují, ale hlavní hrdince se to jeví jako méně důležité. Podstatná je pro ni práce.

Pocit vlastní dokonalosti a všemohoucnosti se jí v průběhu hry postupně vytrácí, Věra se dostává do tenze a kupí manažerské chyby typické pro člověka, který přestal vnímat lidi ve svém okolí jako samostatně myslící a vnímající jednotlivce. Divák poté sleduje celkem předvídatelný pád a rozpad osobnosti až na dno, tedy téměř.

Hlavní role byla psána přímo pro herečku Věru Hlaváčkovou. První část představení, kdy vytváří postavu úspěšné ženy ve středních letech, jí vychází výborně – je dominantní, panovačná, působí tu jako lvice, kterou okolí musí respektovat. Jakmile je ale poražena „vlastními zbraněmi“ (mladí ambiciózní zástupci zahraničního vedení jí dají výpověď), ztrácí poměrně rychle půdu pod nohama.

V druhé části představení působí jako poměrně přesvědčivá hasnoucí hvězda soubojzysu (byla

Job Interviews Věra Hlaváčková exceluje v roli ředitelky castingové agentury. Jan Dvořák baví v dvojroli souseda a otce hlavní hrdinky.

Foto: Slavomír Kubeš, MAFRA

také svého druhu celebritou) a zároveň trochu jako gambler, který má pocit, že chybí jen kousíček štěstí k tomu, aby se vrátil na výsluní. Velmi aktuální charakter pracovitě Věry následně vzbuzuje soucit i proto, že tak bezmezně věřila ve vlastní efektivitu a schopnosti.

V dalších rolích, dvojrolích, a dokonce jedné čtyřroli se hercům také většinou daří. Lenka Krčková jako trefně karikovaná herečka je velmi zábavná. Martin Hruška bo-

duje svým slizkým fotografem, ale i utáplým a staromódním Věřiným bratrem. Jan Dvořák se vypořádal s rolí Věřina otce přesně, na hranici vážnosti a grotesky. I zbytek ansámblu je převážně velmi dobrý.

Nedostatkem inscenace je, bohužel, scéna. Zkušený Nikola Tempír vytvořil efektní i funkční kulisy, skvělá je třeba stylizace hřbitova, která se prolne s obrazem nemocnice – hroby se vlastně stanou postelkami. Ovšem přestavby a přesuny

mezi jednotlivými obrazy jsou časté a trvají dost dlouho. Snaha o stříhový efekt vyznívá do prázdna a přitom se divákovi zdá, že tam ti kulisci jen přenášejí rozptýlové stínidlo, stůl a pohovku sem tam.

Základem úspěchu hry zůstává výborný Zelenkův text. Autor je rozeňtragikomik – dokáže skloubit vážné téma se zábavou i černým humorem, je duchaplný a umí ostře poinčtovat. Režijně vede herce k poměrně civilnímu projevu, mírně grotesk-

ní stylizace (Herec Ondřeje Veselého, Terapeut Pavla Oubrama, Manažeri Hušky a Kupcové, Dívka na hřbitově Teresy Branny) budí v publiku spíše úsměv než rehot.

A to je právě ono. Humor je zde nejen cílem, ale stejně tak i prostředkem k celkovému sdělení inscenace. Zelenka je autorem příliš poctivým, než aby napsal „jenom“ čistou komedii, i proto se má budějovická činohra čím chlubit, pokud tato hra vznikla právě pro ni.

Miroslav Crha
spolupracovník
redakce

Job Interviews
Napsal a režisoval: Petr Zelenka
Hrají: Věra Hlaváčková, Ondřej Veselý,
Jan Dvořák a další.

Recenze: divadlo 80 %

Fórum čtenářů

Vaše názory nás zajímají!
Pište na redcb@mfdnes.cz

Na polévku do bufetu chodit nebudeme

Jsem častou návštěvníci koncertů pořádaných Jihočeskou filharmonií. Když pomínu změnu repertoáru, který připravuje nový ředitel, jsem velice nemile překvapena, že zvěsti, které kolují u návštěvníků kavárny o zrušení této příjemné retrokavárny, jsou pravdivé. Ve vámi zveřejněném článku o proměně jsem a nejen já, ale další pravidelné návštěvnice této kavárny zděšeny, což se to v dnešní době děje. Rekonstrukce kavárny byla prováděna před dvěma roky. Nyní opět. To vždy s příchodem nového ředitele se budou vyhazovat peníze určené na kulturu dle jeho osobního

názoru. Vybudování kavárny - bufetového charakteru ztratí kavárna svou půvabnost a jedinečnost, přizpůsobená ke komplexu budovy a kde se schází různé skupiny lidí a jsou zde velmi spokojeni.

Nápad z prostor dvorku udělat koncertní prostor pro 100 lidí je strašný. Dovedu si představit reakci bydlících obyvatel v přilehlých domech. Asi o tomto úmyslu nevědí a ani se s nimi nikdo nebaví. Jich se to asi netýká.

Přátelé kavárny, kteří se zde pravidelně scházejí, připravují petici za zachování stávající kavárny, ač by přivítali obnovu křesel. Na polévku v připravovaném bufetu určitě chodit nebudeme. Dle vyjádření dalších hostů připomínám, že nejen střední generace, ale mnoho mladých jsou velmi zklamáni s

připravovanou novou podobou kavárny a to nás právě vede k tomu, abychom petici donutili snad nejen ředitele, ale i jeho „dárce“ peněz k zastavení této nevhodné rekonstrukce a aby peníze byly využity pro smysluplnější vložení do kultury.

Vážení čtenáři, pokud vám záleží na zachování nejen hudebního uspořádání Jihočeské filharmonie, ale také o jedinečné prostředí stávající kavárny, pište a přijďte podepsat petici.

Lenka Holubová

Pan Svoboda se opírá jen o své pocity

Přečetl jsem si článek, ve kterém přibližujete prostřednictvím nového ředitele Jihočeské filharmonie pana Otakara Svobody zásad-

ní změny jím připravované, jednak v repertoáru hudební kultury v Českých Budějovicích, ale také v přestavbě budovy Jihočeské filharmonie. Chtěl jste vědět názor čtenářů.

Jsem mnohaletým návštěvníkem tohoto kulturního stánku v Českých Budějovicích. Z rozhovorů s panem Svobodou jsem nabyl dojmu, že opouští svými namířenými kroky tuto sice malou koncertní síň, ale velice kvalitní, a sice vybudovanou za komunistické éry, ale velmi atraktivní a slušně akusticky vybudovanou. Koncerty pořádané v halách na výstavišti si dost dobře neumím představit, především právě akusticky.

Dalším pro mě nepochopitelnou proměnou má být prostor stávající kavárny, dvorku a nově vybu-

dovaného vchodu. Tato budova je zajisté historicky chráněná a zajímalo by mě, zda k takové proměně se vyjádřil památkový úřad. Pan Svoboda chce i další velice příjemný a hodící se prostor kavárny změnit v bufet, ve kterém budou návštěvníci koncertů pojídat polévku, koblihy a buchty v samoobslužném prodeji. Takových bufetů v nejbližším okolí je několik. Ale poklidně posezení během celého dne, před koncertem i po koncertu v tak příjemném prostředí v okolí nenajdete. Neumím si představit při kapacitě koncertní síně, že bude takový bufet postačující a příjemný. Také by mě zajímalo, zda někdo panu Svobodovi tyto kroky schvaluje, nebo jsou to jeho přání, která plní dle jeho vyjádření, kvalitní budějovický atelier. To by mož-

ná bylo vhodné se zeptat na názor návštěvníků tohoto „stánku“. Ne vše moderní je dobré. Pan Svoboda se opírá jenom o své osobní pocity a chtění udělat objekt moderní. Potom by také mohl chtít změnit vnější vzhled bývalého kostela, podzemní starobylé prostory nechat zavězt, udělat zcela moderní budovu. Pokud mu budou přidělovány bez jakékoliv kontroly prostředky z našich daní, pak je reálné toho dosáhnout.

V mém okolí slyším jenom slova nespokojenosti s budoucí proměnou tohoto objektu a velkou kritiku na pana Svobodu. Zatím jsem nečetl jiné vyjádření na jeho navrhované změny než jeho tzv. špatná „zbožná přání“. Věřím, že k tomu, co však připravuje, nedojde. **Hynek Blažek**

výběr z dopisů, kráceno

Vaším objektivem

Nafotěte zajímavou kulturní, společenskou nebo sportovní událost a snímky uložte na server rajce.idnes.cz. Vybrané fotografie zveřejňujeme v jihočeské příloze MF DNES

Slet čarodějnic V Sepekově pořádali slet čarodějnic a lampionový průvod.

Foto: Mirka (niagarska.rajce.idnes.cz)

